

VILÁG PROLETÁRJA! EGYESÜLJETEK!

VIRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIX. évfolyam,
5850. szám
4 oldal,
20 bani
Hétfő,
1963.
december 30.

A köztársaság napja

Népünk életében történelmi jelentőségű eseményt ünnepelünk december 30-án: a Román Népköztársaság kikiáltásának 16. évfordulóját. Akkor, 1947. december 30-án, a király elkergetésével az ország éléről, az egész államhatáron a városi és falusi dolgozók kezébe került, az anyagi és szellemi javak alkotóinak, az új élet elszánt megteremtőinek kezébe.

A pártvezette dolgozók Románia forradalmi átalakítását kívánták elérni, a királyi hatalom ellenében, a városi és falusi dolgozók kezébe került, az anyagi és szellemi javak alkotóinak, az új élet elszánt megteremtőinek kezébe.

A pártvezette dolgozók Románia forradalmi átalakítását kívánták elérni, a királyi hatalom ellenében, a városi és falusi dolgozók kezébe került, az anyagi és szellemi javak alkotóinak, az új élet elszánt megteremtőinek kezébe.

A pártvezette dolgozók Románia forradalmi átalakítását kívánták elérni, a királyi hatalom ellenében, a városi és falusi dolgozók kezébe került, az anyagi és szellemi javak alkotóinak, az új élet elszánt megteremtőinek kezébe.

A pártvezette dolgozók Románia forradalmi átalakítását kívánták elérni, a királyi hatalom ellenében, a városi és falusi dolgozók kezébe került, az anyagi és szellemi javak alkotóinak, az új élet elszánt megteremtőinek kezébe.

A pártvezette dolgozók Románia forradalmi átalakítását kívánták elérni, a királyi hatalom ellenében, a városi és falusi dolgozók kezébe került, az anyagi és szellemi javak alkotóinak, az új élet elszánt megteremtőinek kezébe.

A pártvezette dolgozók Románia forradalmi átalakítását kívánták elérni, a királyi hatalom ellenében, a városi és falusi dolgozók kezébe került, az anyagi és szellemi javak alkotóinak, az új élet elszánt megteremtőinek kezébe.

A pártvezette dolgozók Románia forradalmi átalakítását kívánták elérni, a királyi hatalom ellenében, a városi és falusi dolgozók kezébe került, az anyagi és szellemi javak alkotóinak, az új élet elszánt megteremtőinek kezébe.

DAN DEȘLIU

A köztársasághoz

Megannyi átkos suly huzta a multat,
s most megnyugodva lélegzik e föld —
vált láncát már örökre lehullt,
és rajta piros örömróza gyul csak,
míg régi álma való testet ölt!

Nem lélegezhetne ilyen nyugodtan
arany golyónk: az egész földkereket
hogy kert legyen, s forogjon a korokban
és emberi örömróza gyul csak,
míg rajta gazdák s szolgák nincsenek!

Hogy elmúljanak a sík mezőkön
a vad fegyverek végérvényesen —
a halál atomarcot sohse öltön,
s ember emberre farkasként ne törjön,
hanem testvére, barátja legyen!

A munka szent gyümölcsét aratja
a századokban kergesült tenyer.
S tudjuk, hogy lobbal virágot mint hajt a
gally, s drága zászlónk mint lebben a napba,
s a nap is gyermekek szemében él...

S minden az életért nő: az új ember,
a tornyosuló gyár, a gabona!...
Harcoltunk érte fagglyal és tüzekkel —
de megérkezett hazánkba a reggel,
s nem térhet vissza már az éj soha!

Megannyi átkos suly huzta a multat,
s most megnyugodva mosolyog e föld —
vált láncát már örökre lehullt,
és rajta piros örömróza gyul csak,
míg régi álma való testet ölt!

BOLONI SANDOR fordítása

Örögyártók győzelme

Év vége közeledtével városunk kis és nagy vállalkozásainak dolgozói egyaránt fókuszban állnak a múlt év tevékenységük értékelésében. A múlt év tevékenységük értékelésében. A múlt év tevékenységük értékelésében.

A múlt év tevékenységük értékelésében. A múlt év tevékenységük értékelésében. A múlt év tevékenységük értékelésében.

A múlt év tevékenységük értékelésében. A múlt év tevékenységük értékelésében. A múlt év tevékenységük értékelésében.

A múlt év tevékenységük értékelésében. A múlt év tevékenységük értékelésében. A múlt év tevékenységük értékelésében.

A VALÓSÁG VARÁZSA

TIZENÖT ESZTENDŐVEL EZE-
LÖTT, pontosan 1948. december
24-én létesült az aradi Szerszám-
gyár, több kisebb műhely ösz-
szelvasztásából. De hol voltak ak-
kor még a mai impozáns munka-
csarnokok, a korszerű gépi beren-
dezések, ez a szép, szemel gyö-
nyörkítő üzem, városunk egyik
büszkesége, amely az eltelt másfél
évtized alatt kitűnő minőségű, ma-
gas műszaki színvonalú gyártma-
nyai révén — túlzás nélkül mond-
hatjuk — világhírnévre tett szert!

Még sehol, de a gondolatok már
megszülettek. A tervezők már hoz-
zálltak ennek a nagyszerű elgon-
dolásnak a kivitelezéséhez. Igaz,
először csak papírra, tervrajz for-
májában rögzítették, de alig három
hónap múltán, 1949 márciusában
megkezdtek a gyakorlati előkészü-
leteket az építkezés megindításá-
hoz. S egy évre rá, már készen
állt a jelenlegi főépület.

Ez volt a kezdet, ezek voltak az
első lépések a fejlődés útján. Olyan
fejlődésnek az útján, amely azóta
is töretlenül felfelé, egyre maga-
sabbra ivel.

...AZ EMBEREK HAJLAM-
SAK ARRA, hogy az apró, jelen-

technikusokból álló csoport — u-
jításokat dolgozott ki: modern gépi
rendezést készítettek. Az újítás
gyakorlati alkalmazására 1961. de-
cemberében került sor. Gazdasági
hatékonyasága óriási. A termelé-
kenység csak ennél a műveletnél
több, mint 60 százalékkal emelke-
dett, a berendezés üzemeltetése ré-
vén. Ugyanakkor évente körülbe-
sűl 42.000 lej megtakarítást is e-
redményez.

Ezt a példát nemcsak azért mon-
dottam ki, hogy az apró dolgok
értékét bizonyítsam. Inkább azt a
célt szolgált, hogy jobban, kile-
jezőbben érzékeltessem az üzem
fejlődésének gyors ütemét. Mert ez
az egyetlen kis példa, egy meg-
munkálási művelet elvégzésének
fokozatos, lépésről-lépésre történő
korszerűsítése híven tükrözi a fej-
lődést. Ismeretben képet alkothat-
unk magunknak az egész üzem
műszaki felmunkájáról, amely
még most, 15 év után sem áll
meg.

Mandits Katalin

(Folytatása a 3-ik oldalon)

Geo Bogza: Köszöntő

Ha messze-mes-
sze volnék, valahol
a földgolyó tulsó
oldalán, olyan or-
szágban, melynek lakói csillagfény-
ben alusznak már, amikor mi még
csak ebédeltünk, s az igazság iránt
érdeklődő emberek, akik tudják,
honnán jöttem, kíváncsiak megkér-
deznék tőlem (amint meg is kérde-
ték már): „Mi a Román Népköztar-
saság?” — és én meg akarám
értetni velük, néhány nagyon egy-
szerű, nagyon világos, kategorikus
és könnyen megjegyezhető szóban.
akkor azt felelném, amit már felel-
tem: „A Román Népköztársaság a
városi és falusi kétkézi és szellemi
dolgozók hazája.”

Jelszó ez jelszó, persze, de való-
ságot fejez ki, és senki sem fejez-
hetné ki jobban, bármennyire ipar-
kodjék is. Alapjában, lényegében,
erkölcsi mivoltát, történelmi újsze-
rűségét tekintve, valóban mi is a
Román Népköztársaság? Pontosan
a dolgozók hazája. A kétkézi és
szellemi dolgozók. A városi és fa-
lusi kétkézi és szellemi dolgozók
hazája.”

Bárhol legyenek és bárki tegye föl
ezt a kérdést, én — aki a „jó napot”,
„jó estét” és „szereleket” kíván-
lak, amelyekkel tökéletesen egyet-
értek és szükség esetén szívesen élek
is — a magam módján szoktam
megfogalmazni gondolataimat és ér-
zésemeket, amiről próbáltam már le-
jelmondani „Nihil sine Deo”. A
gyerekek az iskolá-
ban tanulták, a
királybimusz szavaival együtt: „O,
doamne sfinte, cerească parinte, susi-
ne cu a ta mină, coroana română”.

Igy idéztük átlatlan gyerekhon-
gon a mennyi kezet, de a való-
ságon az a korona nagyon is földi
kézbe került, olyan kézbe, amely
sokszor véresebb volt bármelyik
mészároskéznél.

Az ország címere pimaszul azzal
bizakodott: „Nihil sine Deo”. Mit
jelent ez? Isten részt vett volna
1907-ben a tizenegyszer paraszti pisz-
tolos-puskás-ágyus balomra gyöko-
lásában? Lejött volna a Páringról,
le a Zsit-völgybe, hogy ott legyen
a részeg csendőrokkal, akik ledőz-
ték a csupasz és éhes bányászokat?
Hadd szótlan tanszókkal szolgált volna
legyezőket ropogtattak a Calca
Grigoriu-nál Ott állt volna II. Ká-
roly ölése mögött, amikor Ma-
laxavol és Auschniut pokerezett, s
ezek — a ravasz cápak! — vigan
verszítottak, mert közben azon járt
az eszük, mennyi nyereségük lesz
majd, a legközelebbi ágyuszállitá-
ból!

Amint látják, isten nélkül történt
mind, teljesességgel isten nélkül,
bolott minden belyegőn rajta volt
a királyi címer, s a királyi címeren
ez áll: „Nihil sine Deo”. Micsoda
kutyakomédia!

Hasonlítsák össze, kérem, a Nihil
sine Deo-t, a mennyi kezet, a ro-
mán koronát, emek a mondatnak
melyetköltői tartalmával: A Román
Népköztársaság a dolgozók hazája.

Kiáltás tehát velem együtt, bol-
dogan, mert amit kiáltunk egybe-
hangzó szívünkkel és lelkiismeret-
tünkkel, s a jelenkori történelem
nagyszerű kibontakoztatásával:

Éljen a Román Népköztársaság!
(Jánosházi György fordítása)

A jó munka gyümölcse

A szemlái állami
gazdaság lelkes mun-
kaközössége a pártser-
vezet irányításával az
utóbbi években kemény
harcot fejtett ki az ál-
lati és növényi termé-
kek növeléséért. Mun-
kájuk eredményes volt.
Bizonyítja ezt az is,
hogy az utóbbi két esz-
tendőben a szemlái állami
gazdaság az élel-
lenjáró mezőgazdasági
egységek között szerez-

pelt. Az utóbbi évek-
ben elért kimagasló e-
redményeket az idén u-
jabbakkal tetézték: az
összes mutatóknál tel-
jesítették tervüket. Az
össztermelési terv 128,
míg az árutermelési
terv 116 százalékban
valósult meg.

A gazdaság nem ke-
vesebb, mint 4000 ton-
na terven felüli kaka-
ricával járult hozzá a
közponosított alapoz.

Szép eredmények szület-
tek a kukorica tonná-
kénti önköltségi árának
csökkentése terén is.
Igy például egy tonna
tengerit 275 lejell ol-
csóbban állítottak elő
a tervettnél. Jelentő-
sen növekedett a te-
henekénti tejhozam is.
Mostanig több mint
1000 hektoliter tejjel
termeltek többet elő-
irányzatuknál.

Cimpar Teodor, a Fierarul gyár sajtóelő munkása.

Huti Tabet, a Készruhagyár varrónője.

Nagy József, a Vagongyár mérnöke.

Ungureanu Virgil, a vingai Spicul kollektiv gazdaság állattenyésztési mérnöke.

Dr. Văcărescu Sofia, a 17. kerület gyermekorvosa.

Cora Iosif, a mácsai kollektiv gazdaság agrármérnöke.

Stefan Maria, a Refacerea gyár laboránsa.

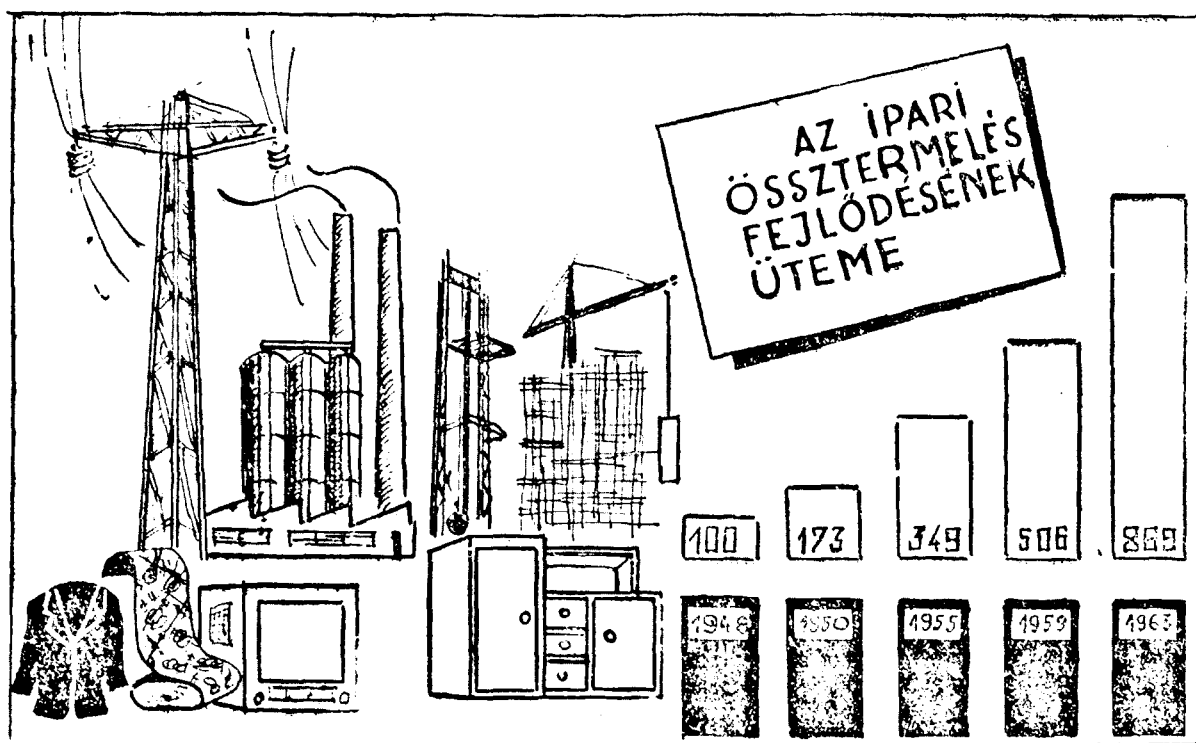
KEZUNK GYÁRAKAT ÉPÍT...

(NEPKÖZTÁRSASÁGUNK ÁLLAMI HIMNUSZABOL)

"Kezünk gyárakat épít..." szöveg diadalmasan, messzehangzóan hazánk állami himnusza. Gyárakat és közintézményeket, iskolákat és korszerű lakóházakat, gazdasági épületeket és kulturális épületeket: arra ösztönzi a termőföldet, hogy bővebben érlelje gabonáinkat, gondozza a gyümölcsös bőséget és a szőlőtelek, nevelje a jövő nemzedéket, viszszaadja a hegyek esztendőit és bátrabban munkálkodjon teremtő, — úgy, amint azt bölcs vezetünk, a párt célkitűzéseknek. Mert hatalmas ez a kez, és erőteljes, benne feszül egész népünk alkotó energiája. Az erő — eme kiapadhatatlan forrása, miként új idők új Atlasza emeli meg magasabbra a drága földet, amelyet hazánk nevezünk: bárd lássa az egész világot, mire képes egy felszabadult, öntudatos nép, amely bátor kiállással vállalja: önön sorsának kovácsává válik. És paratlan tettek, nagy-nagy győzelmek tanulsága igazolja, hogy a párt lobogója alá tömörült népünk bagyományos szorgalmából és tehetségeiből kiválóan teljesíti a feladatát. Erről tesz bizonyságot az országunkban kiterjedő szőlőtelek világa is. A mi igraságunk legyőzhetetlen erőinek jelképe például az a számadat, amely megállapítja, hogy 1948-ban viszonyítva — amely év a tökéletes rendszertelen elváltatásosabb termelési szintet jelentette számunkra — 1963-ban az ipari termelési volumene 7 és félszeresére emelkedett. Ami a bányászokat illeti: 1960 január 1-től 1963 szeptember 30-ig új közlekedési iparvállalat kezdte meg működését és 150 korszerű részleget bányáink üzemeltetése alatt tartották.

S a társulatok, teljesíteni fogják az I. kongresszuson kitűzött feladatokat, hogy 1963-ban körülbelül 21-szeresen termeljünk többet, mint 1959-ben! — szövege le a Nagy Nemzetgyűlés minap lezajlott ülésénél előterjesztett beszámoló.

Most, e napon, amikor népköztársaságunk kiállításának 16. évfordulóját ünnepeljük, megismerhetjük a biztonságos vállalatunk, hogy újabb — diadalra kitérjünk, ó — bon, lobogó!

TIBERIU UTAN

Az utca

Fényképeztek a városokat és falvakat.

ha szerettek az emlékeket.

Bízottok őket a film és fényképezés emlékeztetőre, mint a gyermekeket más-más korokban.

Emlékeztetek-e még a Luther utcára és a kálvária köréire

bónapok — nem éltétek! — előtt, emlékeztetek-e

A később születők előtt ugyisem lehet egyszerű szavakkal felidézni

a mai utcák csodáinak képét...

Bölcsődalokban szövegek majd a legendák köviseit.

Fényképeztek a városokat és falvakat —

így rígytek magatokkal mint élő monumentumok, az utcák

keserű mosolyát, mely fölötti bajdan egy-egy csapás-izlés király

uralkodott...

Franyó Zoltán fordítása

fordítása

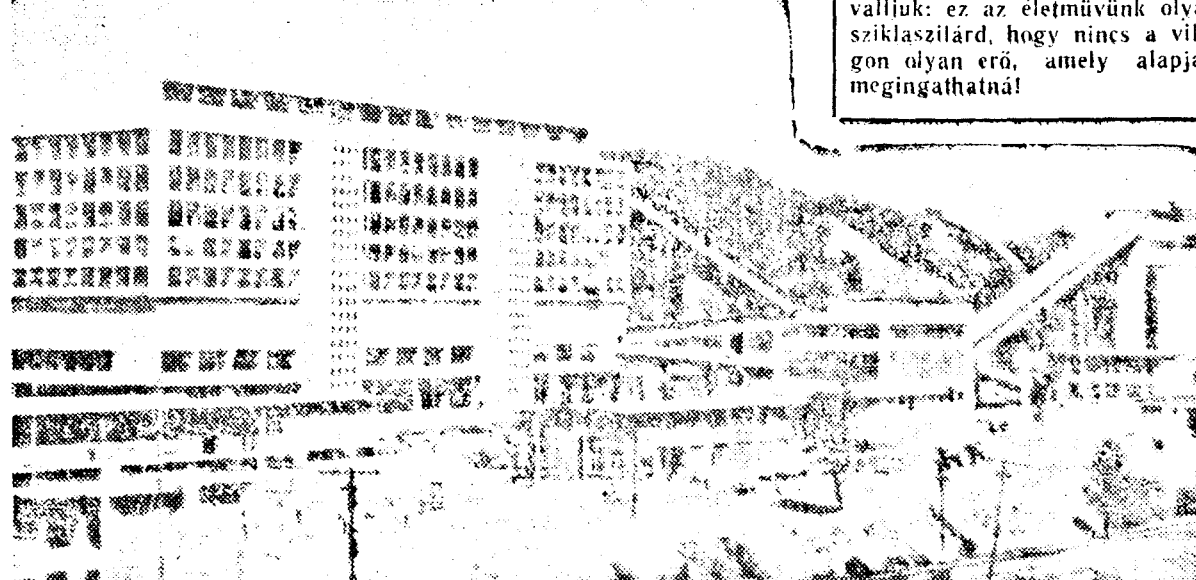
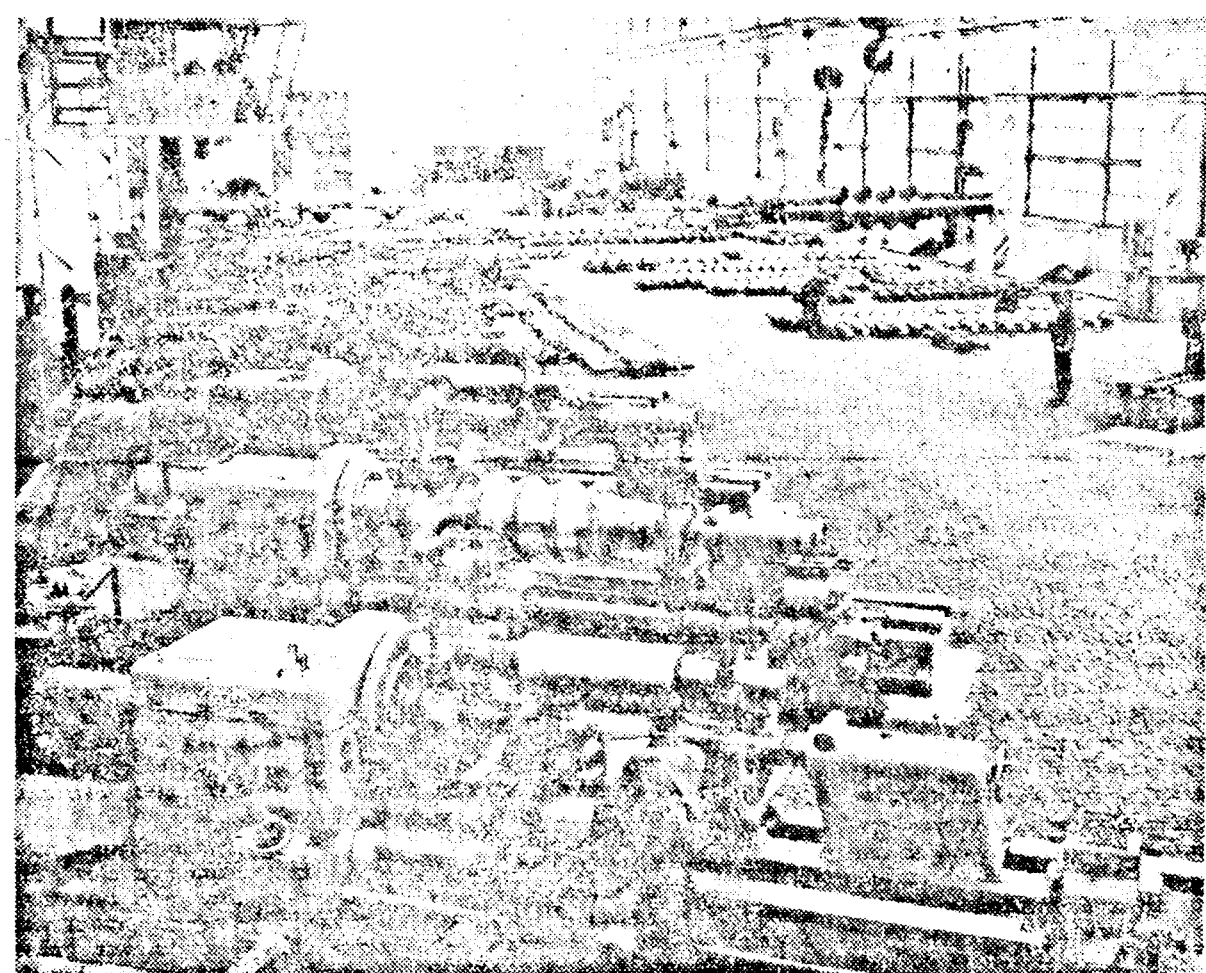
Betontól és vasból, meg aztán sok-sok lelkesedésből épülnek fel

új társadalmunk nagyszerű vívmányai, a korszerű üzemek, gyárak, intézmények, tömbházak, s

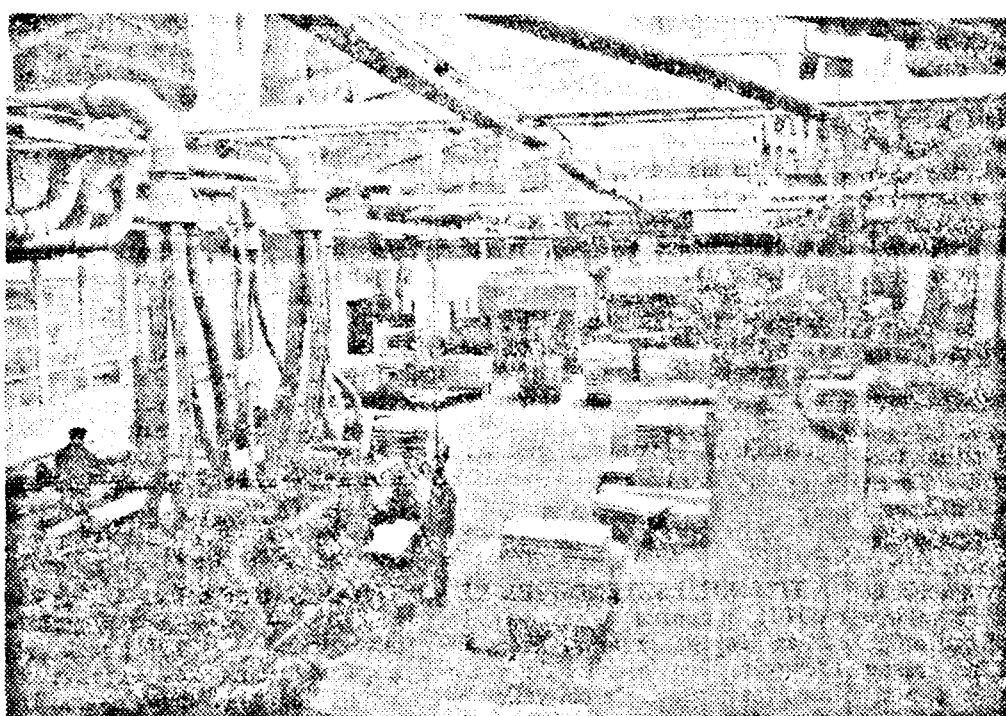
öntudatos munkánk az a költőanyag, amely meg a cementnél és habarcsnál is szilárdabban rögzíti hazánk szent földjére e

nagyszerű objektumokat. Mi más, ha nem a lelkesedés és öntudat képezte azoknak a sikereknek talpkövet, amelyeken a titáni Betonoszlop és Csőgyár munkaközösségének ezévi teljesítményei a

magasba emelkedtek?

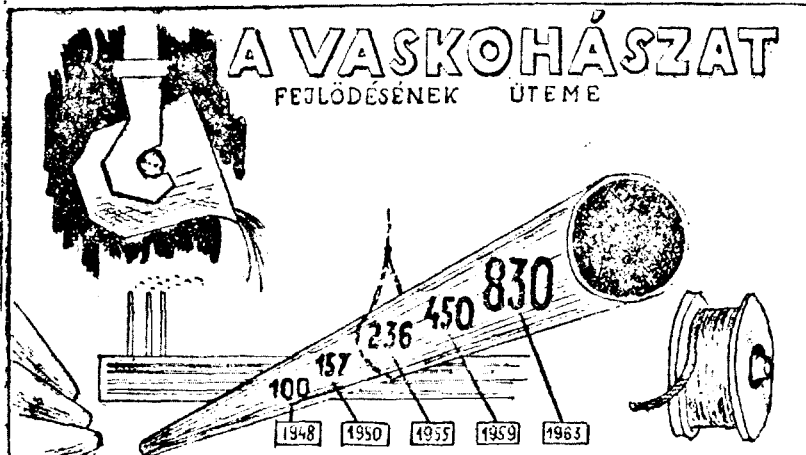
Zsilvölgyi szén — megannyi értékes vegyi anyag felismerhetetlen energia forrása. Te! A föld méhéből született, hogy megindulj termékeny utadon népgazdaságunk vérkeringésébe. E képet éppen külszíni pályád első állomásáról, a corolési Kőszénpreparáló üzemről készítettük.

Népi rendszert teremtette meg hazánk széles dolgozó tömege számára a valódi meleg, kényelmes család otthonát. Lakásunkat ma olyan butorok teszik meghitté, amelyekről a dolgozó ember a múltban álmodni sem mert volna. S e lakberendezések egyikét-másikat talán éppen a pitești Falpari Kombinátban gyártották, amelynek előkészítő részlege a fenti képen látható.

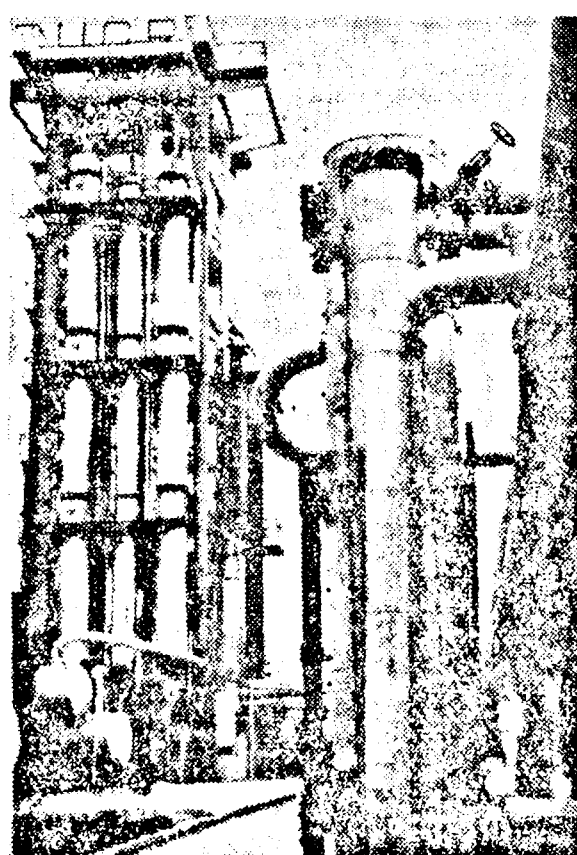
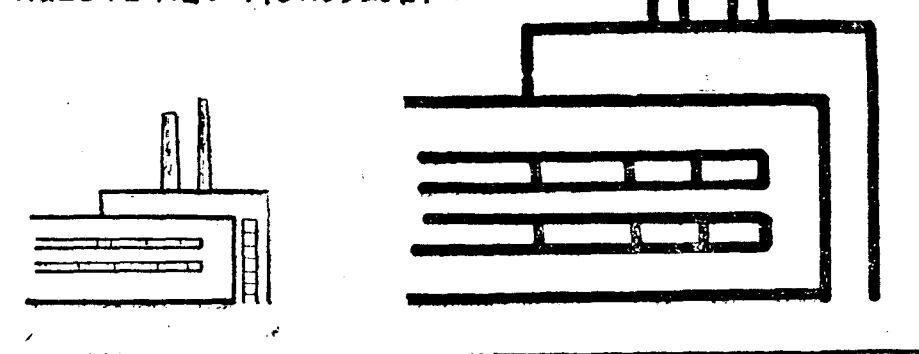
Vajon hazánk melyik városában emelkedik majd az a tömbház, amelynek egyik előregyártott betonfalát meg a román Építélet üzemben örököltette meg felvételünk? Bárhol történjen is a magasba, dolgozó népünknek szolgálja majd.

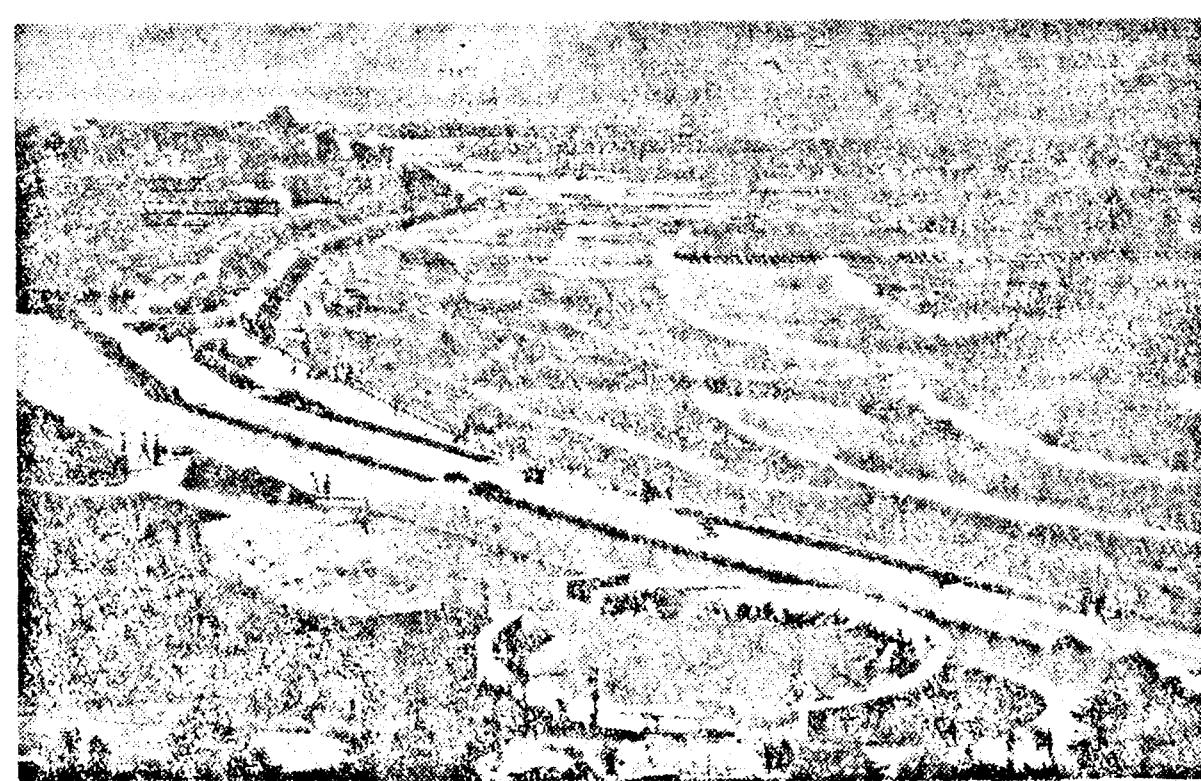
Kit ne ragadna meg egy hatalmas hengerű korszerű munkacsarnokának mozgalmas képe, ahol — miként a mesék világában — sziszegő, tüzet lövellő sárkányokhoz hasonló izzó acél-idomok görögnek a hengerek könyörtelen karjaiban, újabbnál-újabb alakot öltve.

Fenti felvételünk Vajdahunyadon készült, abban a műhelyben, ahol az új laminorok felszereléséhez szükséges hengereket esztorgálják. E hatalmaserejű „acélkarok”, még a legadázabban hanykolódó idomokat is engedelmességre szoktatják.

1960 ELEJÉTŐL, 1963 VÉGÉIG KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEKELTSÉGI IPARUNKBAN 65 ÚJ VÁLLALAT KEZDTE MEG MŰKÖDÉSÉT!

Újabb üzem — újabb győzelem! Teljes kapacitással termel a Rozsnyói Vegyipar.

Miként szerető, gondos háziasszony a teendő forgatagából hazatérő élete párját, úgy várják üdülőhelyeink egész éven át a munkában kifáradt dolgozó embereket, hogy természetadta varázsszákkal elűzzék fáradalmait s új erőt kölcsönözzenek nekik a további feladatok elvégzéséhez. Hazánk számtalan paratlan szépségű üdülőhelye közül talán éppen a legkedveltebbet sikerült megörökítenünk: Eforiát a nap sugaras tengerparttal.

Ime dolgozó népünk alkotó, mindent átalakító, új életet formáló keze ismét egy leendő üzem „körvonalait” vázolja fel hazánk 237.500 négyzetkilométeres „terképére”. Ezek csupán a készülő mű első „vonásai”, de az épülő gyár hatalmas méreteire már jellemzők. A korszerű, járműre szerelt daru magassága emeli a most épülő slatinai Alumínium Művek leendő munkacsarnokának egyik 25 tonnás tartószerkezetét.

